Управління культури облдержадміністрації
Чернівецька обласна універсальна наукова бібліотека
імені Михайла Івасюка

Лауреати літературно-мистецької премії імені Сидора Воробкевича
(1993-2000 р.р.)

Рекомендаційний
бібліографічний покажчик

Чернівці, 2001

Автори-упорядники: Л.І.Щербанюк,
М.М.Довгань
Наукові консультанти: доктор філологічних наук
Б.І.Мельничук

Директор училища мистецтв
Ім. С.Воробкевича: Р.Є.Левицький
Художнє оформлення: О.І.Криворучка
Відповідальний за випуск: О.І.Шилюк
Компютерний набір: Н.М.Запаранюк

У ЗАТІНКУ БУКОВИНСЬКОГО ЖАЙВОРОНКА

Ви, звичайно, вже здогадались, що в цьому заголовкові ми контамінували Франкову характеристику Сидора Воробкевича як «одного з перших жайворонків нової весни нашого народного відродження» і поетичний образ Максима Рильського з відомого його вірша (та збірки) під назвою «В затінку жайворонка»:

Ні кущика, ні деревця ніде,
Все степ та степ, та курява, та спека…
А в небі, незважаючи на спеку,
Вилися жайворонки і співали
Прозоро так, немов джерела чисті
Холодної, пахучої води
Там, угорі, безжурно дзюркотіли!
І я сказав: - А що, як пообідать
У затінку пташиних крил? –
І ми
Свою дорожню скатерть-самобранку
У жайворонка тіні розіслали,
І враз на нас вологий холодок
Згори повіяв, і блаженний спокій
Нас огорнув…

А контамінували ми обидва образи, аби наочніше мовити про те, що й сучасникам, і наступникам Сидора Воробкевича, а заразом і Буковинського Соловія Юрія Федьковича за тяжкої духовної спеки, за всіляких життєвих негараздів було легше, бо вони перебували "у затінку" їхніх "пташиних крил".

З ім'ям Сидора Воробкевича (1836-1903) – письменника, композитора, громадського й освітянського діяча - пов'язана важлива сторінка в історії української культури. Він, що розгорнув свою діяльність з початком 60-х років Х1Х ст., був, поруч з Ю.Федьковичем, одним із перших, до того ж провідних заспівувачів тогочасного національно-культурного відродження на західно-українських землях, зокрема на Буковині.

Громадсько-культурна діяльність С.Воробкевича була різноплановою. Чимало зробив він як письменник – поет, прозаїк, драматург і публіцист, залишивши по собі порівняно велику, самобутню літературну спадщину. Найбільшу цінність у нього має, без сумніву, лірика. І.Франко вважав, що саме в ній буковинський поет є "вповні паном своєї сили, розсипає велике багатство життєвих спостережень, осяяних тихим блиском щирого, глибоко людського і народолюбного чуття", що "оця щирість чуття, близькість до народу і його життя та простота вислову – все то прикмети, що запевнюють кращим поезіям Данила Млаки почесне місце в нашім письменстві". У поетичному доробку С.Воробкевича виявляємо і ряд художньо довершених епічних та ліро-епічних творів – балад, поем, віршованих оповідань – історичного, соціально-побутового та морально-етичного змісту ("Скаменіла багачка", "Мурашка", "Гостинець з Боснії", "Гуцульська доля" та ін.).

Відомий С.Воробкевич також як автор низки різних за змістом, жанрово-стильовими ознаками прозових творів: оповідань на історичну тему ("Турецькі бранці", "Месть чорногорця"), про село ("Циганка", "Маковейка", Хто винен?", "Гуцульська доля") та про буковинську шляхту, "напівінтелігенцію" ("Амбросій Остапкевич", "Панич Леонід"), циклу сміховинок (гуморесок) про Безглуздів, художніх нарисів ("Наш театр у повітовім містечку Н.", Мошул Николай Сучавський").

С.Воробкевич зробив певний вклад у розвиток українського театру та драматургії. Він написав більше 20 п'єс (мелодрам, оперет), кращі з яких ("Гнат Приблуда", "Пан

мандатор", "Новий двірник", "Блудний син") не втратили свого змістово-естетичного значення і сьогодні.

Визначався С.Воробкевич також як один з найталановитіших українських композиторів XIX ст.

Він написав близько 500 вокальних творів (хорів, солоспівів, дуетів, квартетів) на власні тексти та слова інших українських (Т.Шевченка, М.Шашкевича, Ю.Федьковича, І.Франка), румунських (В.Александрі, Д.Петріно, В.Бумбака), німецьких (Е.Гайбеля, Й.В.Гете, Й.Кернера) авторів, створив музику до 26 своїх п'єс та 14 драм інших письменників ("Назара Стодолі" Т.Шевченка, "Ольги" А.Яблоновського, "Нового Дон-Кіхота" Г.Фредра), розвивав церковну музику.

Значної уваги надавав С.Воробкевич організації громадської та культурницької діяльності. Він був одним із Засновників товариства "Руська бесіда" (певний час очолював його), організатором і головою Руського літературно-драматичного товариства". Багато робив як педагог-музикознавець, викладаючи музику і спів у чернівецьких навчальних закладах, укладаючи пісенники, підручники з теорії музики для школи, даючи музичну освіту молоді. Під його керівництвом розпочали свою музичну діяльність такі відомі митці, як Е.Мандичевський, П.Бажанський, Ч.Порумбеску та ін.

Після сказаного стає зрозумілим, чому фундатори найповажнішої в області літературно-мистецької нагороди зупинили свій вибір саме на імені Сидора Воробкевича. Адже більш універсальної від нього творчої постаті на теренах нашого краю годі віднайти.

Щорічну літературно-мистецьку премію найвищої в краї виконавчої владної структури – Чернівецької обласної державної адміністрації засновано в 1993 р. Вручається вона в урочистій обстановці головою адміністрації 3 листопада, в чергову річницю Буковинського віча, яке в 1918 році одностайно висловилося за прилучення Північної Буковини до всієї України.

Першими лауреатами літературно-мистецької премії ім. С.Воробкевича стали в 1993 р. відомі далеко за межами нашого краю діячі – письменник Михайло Івасюк, театральний режисер Анатолій Литвинчук та хоровий диригент, фольклорист і композитор Андрій Кушніренко.

У наступні роки відбулося ще сім присуджень і вручень премії Воробкевича, коло її лауреатів розширилося ще на 25творців духовності на теренах нашого краю. В їх числі – письменники Володимир Вознюк, Богдан Мельничук, Галина Тарасюк, Віталій Колодій, Микола Бучко, Володимир Михайловський і Василь Фольварочний, мистецтвознавець Анатолій Добрянський, актори Едуард Цісельський та Анатолій Піддубний, вокаліст Ярослав Солтис, музиканти Ілля Міський, Марк Очосальський, Василь Михайлюк, Микола Новицький, Віктор Костриж, Василь Городенський і Василь Пиндик, художники Орест Криворучко, Одарка Киселиця, Ярослав Заяць, Василь Шевчук та Ярема Полатайко, культосвітній працівник Іван Матвієвич.

Девізом їхньої натхненної діяльності були і залишаються безсмертні слова Сидора Воробкевича, надруковані під його портретом у Лауреатських дипломах:

Мово рідна, слово рідне,
Хто вас забуває,
Той у грудях не серденько,
Тільки камінь має.

Вони роблять усе для того, щоб не забувалася рідна мова – "життя духовного слова", щоб вигравало всіма барвами мистецтво у благодатному затінку крил Буковинського Жайворонка.

Богдан Мельничук,
доктор філологічних наук.

Микола Юрійчук
кандидат філологічних наук.

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
представника Президента України

Про заснування обласної
літературно-мистецької премії
ім. Сидора Воробкевича

З метою розвитку і популяризації національної культури краю, створення високохудожніх творів літератури і мистецтва, активізації діяльності членів творчих Спілок, професійних колективів, викладачів навчальних закладів та працівників культурно-освітньої роботи області:

1. Заснувати обласну премію ім. Сидора Воробкевича за значні досягнення у розвитку культури і мистецтва краю.
2. Встановити три щорічні премії, які присуджуються представником Президента України у Чернівецькій області в день річниці «Буковинського віче», починаючи з 3 листопада 1993 року в розмірі десяти мінімальних окладів кожна.
3. Управлінню культури обласної державної адміністрації розробити і затвердити Положення про зазначену премію.
4. Управлінню фінансів обласної державної адміністрації передбачити зазначені видатки за рахунок обласного бюджету.

Представник Президента
України в області ***І.М.Гнатишин***

ПРЕМІЯ 1993 РОКУ

ЛАУРЕАТИ премії ім. С.Воробкевича: [Присуджена М.Г.Івасюку, А.Г.Литвинчуку, А.М.Кушніренку] // Чернівці.-1993.-5 листоп. (№45). –С.3

МИХАЙЛО ІВАСЮК

Івасюк Михайло Григорович народився 25 листопада 1917 року у м. Кіцмань. Навчався в Кіцманському та Чернівецькому ліцеях з румунською мовою викладання.

Восени 1939 року стає студентом філологічного факультету Чернівецького університету, але через неспроможність заплатити за навчання його відраховують. Щоб не потратити до румунського війська, він переходить кордон, опиняється в Галичині, де вже була радянська влада. Там потрапляє до в'язниці, а згодом до концтабору в Комі АРСР.

Повернувшись 1946 року до рідного Кіцманя, Михайло Івасюк викладає в місцевій десятирічці і сільгосптехнікумі, а водночас студіює французьку філологію в Чернівецькому університеті.

З 1964 року – викладач кафедри української літератури університету. У 1972 р. захистив кандидатську дисертацію про життя і творчість С. Яричевського.

У 1992 році М.Г.Івасюку присуджено літературну премію ім. Д.Загула за дилогію "Балада про вершника на білому коні" та "Лицарі великої любові" і поетичну збірку "Елегії для сина".

За підготовку книги "Сидір Воробкевич. Твори", а також за редагування сценічного варіанту п'єси С. Воробкевича "Гнат Приблуда", постановку якої здійснив Чернівецький музично-драматичний театр ім. О.Кобилянської в 1993 р., М. Івасюку присуджено літературно-мистецьку премію ім. Сидора Воробкевича.

5 лютого 1995 р. М.Г.Івасюк відійшов у вічність.

Література

ІВАСЮК М. Жайворонок рідного краю: Передмова // Воробкевич С. Твори – Ужгород, 1986.- С.5-21.

ІВАСЮК М. Пліч-о-пліч з народом: [До 150-річчя С.Воробкевича] // Рад. Буковина.- 1986. –18 трав.

* * *

ІВАСЮК М. Монолог перед обличчям сина. –Чернівці: Золоті литаври, 2000.-205 с.

ІВАСЮК М. Сповідь Аріадни: Новели. – Чернівці: Діона,2000.- 68 с.

* * *

БАБИЧ Н. "Батьків поетичний образ сина" // Буковин. віче.- 2000.- 5 лют. (№12).-С.3

МЕЛЬНИЧУК Б. Добра зірка Михайла Івасюка // Буковин. журнал.-1992-Ч.4-5.-С.194-207.

МЕЛЬНИЧУК Б. На шляху до трилогії // Дніпро. – 1979 - № 9.-С.149-153.

НЕЧАЄВА П. Автор "турніру" мужніх і шляхетних // Мол. буковинець.-2000.-4-10 лют. (№ 6).-С.4.

НЕЧАЄВА П. Свою історію розкажемо самі // Час.-1998.- 9 січ. (№ 2).-С.11

ТВОРЧА індивідуальність і мовостиль Михайла Івасюка. До 80-річчя від дня народження письменника: Зб. статей. – Чернівці: Молодий буковинець, 1997-96с.

* * *

ІВАСЮК М.Г. // Літературна Буковиніана: Бібліогр. Покажч.- Чернівці, 1994.-С.66-71.

МИХАЙЛО ІВАСЮК // Лауреати літературної премії імені Дмитра Загула (1991-1996 рр.): Реком. Бібліогр. Посібник.- Чернівці, 1997-С.11-13

МИХАЙЛО ІВАСЮК: Метод.-бібліогр. Матеріали по відзначенню 70-річчя з дня народження укр. рад. Письменника / Чернів. держ. Універс. Наук. б-ка; Чернів. обл. орг. добр. т-ва любителів книги УРСР. – Чернівці,1987.-20с.

5 ЛЮТОГО – 5 років з дня смерті українського письменника М.Г. Івасюка (1917-1995) // Пам'ятаймо! (Знаменні та пам'ятні дати Буковини в 2000 році): Бібліогр. покажч. - Чернівці, 1999.-С.20-21

АНАТОЛІЙ ЛИТВИНЧУК

Литвинчук Анатолій Григорович народився 23 лютого 1935 року в с. Сильченкове Талаївського р-ну Сумської обл. Закінчив Харківський інститут мистецтв (режисура). Працював режисером - постановником, головним режисером, художнім керівником Чернівецького музично-драматичного театру ім. О.Кобилянської. В 1973 році було присвоєно звання Заслуженого артиста УРСР. За 28 років натхненної діяльності створив понад 70 вистав за п'єсами класичної, сучасної української та зарубіжної драматургії. Серед них "Дружина Клода" О. Дюма-сина, "Яків Богомолов" М.Горького, "Двоє синьйорів з Верони" В.Шекспіра, "Безіменна зірка" М.Себастіана, "Одруження" М.Гоголя, "Ой, не ходи Грицю…" М.Старицького, "Безталанна" І.Карпенка-Карого, "Закон" В.Винниченка, "Отак загинув Гуска" М.Куліша, "Запечатаний двірник" Ю.Федьковича та інші.

Особливою заслугою режисера стало сценічне першопрочитання забутих творів української класики, а саме: драматургії Сидора Воробкевича "Гнат Приблуда", "Пан Мандатор", "Новий двірник" ("Вірне кохання і пан начальник") і п'єси Ю.Федьковича "Запечатаний двірник" у співпраці з диригентом та композитором В.Городенським. Ця робота була відзначена Всеукраїнською премією ім. І.Котляревського та премією ім. С.Воробкевича.

В 1990 йому присвоєно почесне звання "Народний артист України".

11серпня 1993 року відійшов у вічність.

Література

СУЛЯТИЦЬКИЙ Т.В. Чернівецький обласний український музично – драматичний театр ім. О.Ю.Кобилянської.-К.: "Мистецтво", 1987.-125с.: іл.

ДОБРЯНСЬКИЙ А. "Зерно з рідної ниви": [Вистава "Гнат Приблуда" С.Воробкевича на сцені Чернів. муз.-драм. Театру ім. О. Кобилянської] // Рад. Буковина-1987.-20 січ.

СЕЛЕЗІНКА В. Відроджена радість: [Про нову прем'єру нар. комедії-оперетки С.Воробкевича "Пан Мандатор" в постановці засл. Арт. України А. Литвинчука на сцені Чернів. обл. муздрамтеатру ім. О.Кобилянської // Рад. Буковина-1988.-20 квіт.

* * *

САВКА О. Режисер від Бога // Буковина.-11 серп. (№64).-С.3

СЕЛЕЗІНКА В. ["Вірне кохання і пан начальник" – прем'єра п'єси С. Воробкевича на сцені Чернів. муз.-драм. театру] // Рад. Буковина –1991-19 квіт.

ЧЕРНЮК І. Талант режисера і праця до виснаження // Буковин. віче.-1996.-2 берез.

ШКРІБЛЯК М. І в театрі переміни… // Буковина.-1991.-22 січ.

* * *

ЛИТВИНЧУК АНАТОЛІЙ ГРИГОРОВИЧ: [Некролог] // Буковина.-1993.-14 серп.; Буковин. віче.-1993.-14 серп.; Мол. буковинець.-1993.-8-14 серп. (№33).-С.12

* * *

ЛИТВИНЧУК А. // Лауреати премії обласної комсомольської організації імені Героя Радянського Союзу Кузьми Галкіна в галузі літератури і мистецтва: Реком. бібліогр. покажч. - Чернівці, 1988.- С.11-12

АНДРІЙ КУШНІРЕНКО

Кушніренко Андрій Миколайович народився 17 жовтня 1933 року. В 1962 році закінчив Львівську консерваторію ім. М.В.Лисенка, відтоді – художній керівник і головний диригент Заслуженого Буковинського ансамблю пісні і танцю.

За майже 40 років творчої праці А.М. Кушніренко створив ряд концертних програм, показаних у містах України, країнах СНД, у Фінляндії, Румунії, Чехословаччині. Виїжджав до Канади для надання практичної допомоги художнім колективам української діаспори.

Велику увагу приділяє педагогічній роботі. Очолює кафедру музики в Чернівецькому Національному університеті.

Виступає пропагандистом творів українських композиторів – С.Людкевича, А.Кос-Анатольського, М.Колеси, М.Лисенка, М.Леонтовича, К.Стеценка, а також української народної музики. Йому належать упорядкування і редакція музичних збірників: “Буковинські віночки”, “Від Дністра до Черемоша”, “Буковинський розмай”, “Співає Буковина”, “Українські народні пісні в обробці А.Кушніренка”, “Українські візерунки”, багатьох публікацій на сторінках місцевої та центральної преси.

Андрій Кушніренко голова Президії обласного відділення Всеукраїнської музичної спілки України та голова об’єднання самодіяльних композиторів Буковини.

В 1973 році А.Кушніренку присвоєно почесне звання народного артиста України, а в 1984 – присуджено Державну премію ім. Т.Г.Шевченка за концертні програми 1979-1983 років.

У 1994 р. йому присвоєно вчене звання професора.

З 1997 р. – член Спілки композиторів України та член –кореспондент Академії мистецтв України.

За здійснення в 1990 році запису на грамплатівці тематичного концерту “Хорові твори Сидора Воробкевича: концерт у двох відділах” з хорових творів С. Воробкевича у залі органної та камерної музики та видання збірника “Хорові твори С. Воробкевича”, де Андрій Кушніренко виступив редактором і упорядником, йому в 1993 році присуджено літературно-мистецьку премію ім. С. Воробкевича.

Література

ВОРОБКЕВИЧ С.: Хорові твори без супроводу / Заг. Ред., упоряд. Та коментарі А.М.Кушніренка.- К.: Музична Україна, 1996.-144с.

КУШНІРЕНКО А. Буковинський жайвір // С.Воробкевич Хорові твори без супроводу/ Заг. Ред. Упоряд. Та коментарі А.М.Кушніренка.-К., 1996.-С.3-7

* * *

КУШНІРЕНКО АНДРІЙ МИКОЛАЙОВИЧ // УРЕ.—К.,1981.- Т.6.- С.39.

КУШНІРЕНКО АНДРІЙ МИКОЛАЙОВИЧ // Митці України: Енцикл. довід./ М.Г.Лабінський, В.С.Мурза; За. Ред. В.Кудрицького.-К., 1992.-С.347.

АНДРІЮ КУШНІРЕНКУ – 65! // Укр. муз. Газ.-1999.-січ.-берез. (№1).-С.5; Культура і життя.-1999.-11верес. (№4).-С.3

ГНЄДАШ Р. Маестро філігранної натури // Буковин. віче.-1998.-17 жовт. (№ 82-83).-С.5

ГНЄДАШ Р. Гаврилюк Т. Він дарує музу людям. Андрію Кушніренку-65 // Культура і життя.-1999.-11верес. (№4).-С.3; Буковина.-1998.-16 груд.

КОШМАН В. Андрій Кушніренко – перший професійний композитор Буковинського краю в незалежній Україні // Час.-1997.-17жовт. (ч. 42).-С.15

ПРЕМІЯ 1994 РОКУ

ГНАТИШИН І. Розпорядження виконкому обласної Ради про присудження премії ім. С.Воробкевича за 1994 рік // Буковин. віче.-1994.-16 листоп.

ВСІМ іменинникам – по нагороді // Буковина.-1994.-14 груд.; Буковин. віче.-1994.-14 груд.; Мол. буковинець.-1994.-17 груд. (№5).-С.2

ОРЕСТ КРИВОРУЧКО

Криворучко Орест Іванович народився 9 травня 1942р. в Чернівцях. Закінчив Чернівецьке художнє училище №5 та Московське вище художньо-промислове училище (факультет монументально-декоративного мистецтва, відділення промислової графіки), після чого повернувся у Чернівці. Працює в галузі станкової та промислової графіки, книжкового оформлення театрального плану, станкового малярства. Автор екслібрисів (створив більше 460 книжкових знаків) та графічних мініатюр.

Працює у техніці офорту, акватинти, меццо-тинто, літографії, цинкографії, ліноріту, інкорелі, блінтового тиснення, монотипії. Винайшов власну техніку глибокого друку.

Учасник Всеукраїнських та численних міжнародних виставок (Англія, Литва, Польща, Данія, Естонія, Голландія, Латвія, Франція, Іспанія, Японія, Китай, Швейцарія, Індія та ін.)

Персональні виставки: Чернівці-1976, 1981, 1988, 1992; Ульяновськ (Росія), 1981; Суми, 1985; Таллінн (Естонія), 1987; Рига (Латвія), 1988; Ленінград (Росія), 1989; Сучава (Румунія), 1990; Ебершванг(Австрія), 1993; 1995-Відень, Прам; 1997-Наттернбах, Цель на Прамі.

Лауреат 11 премій міжнародних конкурсів екслібрису (в т. ч. III премія-Кортона (Італія, 1984); медаль та почесний нагрудний знак - Казанлик (Болгарія, 1985); II премія –Люксенбург,1987; II місце – Київ, 1994.

Твори зберігаються в Чернівецькому художньому музеї, Чернівецькому краєзнавчому музеї, інших музеях України, а також США, Австралії, Італії, Бельгії, Молдови, Австрії, Німеччини.

За твори станкової графіки із серій: “Екологія” , “Голодомор-33”, 600-річчя українського козацтва і 370-ліття Хотинської битви, виконання графічного портрета С.Воробкевича і його шрифтове оформлення О.І.Криворучку присуджено літературно-мистецьку премію ім. С.Воробкевича.

Член Спілки художників України з 1977р.

Література

АПАНОВИЧ О. Гетьман Петро Конашевич-Сагайдачний. /Оформл., обкл. О.Криворучка.-Чернівці, 1991.

РОМАНЕЦЬ О. Ой Хотине, граде давній (370 річчя Хотинської війни 1621р.) /Оформл. О.Криворучка.- Чернівці, 1991.

ВОРОБКЕВИЧ С. Хорові твори / Заг. Ред., упоряд. Та коментар А.М.Кушніренка; портрет С.Воробкевича.- К.: Музична Україна, 1996.

* * *

О.КРИВОРУЧКО // О.Масан, І.Чеховський Чернівці: 1408-1998.- Чернівці, 1998. – С.11, 12, 38, 66, 104, 108, 156, 205, 208, 209.

* * *

КРИВОРУЧКО Орест Іванович // Митці Буковини: Енцикл. Довід. / Авт. - упоряд Т. Дугаєва, І.Міщенко.- Чернівці, 1998.-Т.1.-С.62

ЛЕВИХ Б. Орест Криворучко // Біо. –бібліографічна енциклопедія мистецтва сучасного екслібриса.-Португалія (Ліссабон), 1986.-Т.1.-С.75-82: Нім.

ОРЕСТ КРИВОРУЧКО // Всемирный екслибрис. 1996-1998.- Санкт-Петербург, 1998.-С.249.

МАЛОВА О. На трасі дружби:[Про серію портретів О.Криворучка] // Образотвор. Мистецтво.-1977.- №3.- С.33

МИНАЛОВА Я. Від Савинців до Карпат: [Про твори О.Криворучка] // Молодь України.-1977.-20 лют.

НЕСТОРЕНКО П. Екслібриси Ореста Криворучка // Київ-1990.- № 12-С.155-156.

РЕНЕСАНС буковинської фотографії // Буковина.-1992.-20 жовт.

БЛІЦ-ІНТЕРВ'Ю "БВ2 "// Буковин. віче.-1999.-1січ. (№1-2).-С.2,5

ОПАНАСЕНКО Н. Розмаїття тем і образів: [Творчість О.Криворучка] // Рад. Буковина.-1977.-12 жовт.

СЕВЕРНЮК Т. На відстані серця…: [Про О.Криворучка] // Рад. Буковина.- 1981.- 9 верес.

ЧАЙКА О. Між сяйвом зірки і жертовністю свічі // Буковин. віче.- 2000. 7 жовт. (№77).-С.1.

ШКРІБЛЯК М. Єдиний у світі майстрів // Літературно-мистецька Буковина. – 1998.-січ. (№1).- С.2,16

ЯКІВЧУК А. Жива пам'ять: [Про творчість О.Криворучка] // Рад. Буковина.- 1987.-28 серп.

ЯЦЕНКО М. Екслібриси Ореста Криворучка // Рад. Буковина.- 1981.-19 лип.

* * *

КРИВОРУЧКО О.І // Лауреати конкурсу – найпопулярніші буковинські митці 1992 року: Спис. реком. літ.-Чернівці,1993. – С.11-12

КРИВОРУЧКО О.І. // Лауреати премії обласної комсомольської організації імені Героя Радянського Союзу Кузьми Галкіна в галузі літератури і мистецтва: Реком. бібліогр. Покажч.-Чернівці,-1998.- С.26-28

ІЛЛЯ МІСЬКИЙ

Ілля Михайлович Міський народився 1920 року. В 1953 році закінчив Чернівецьке музичне училище по класу скрипки. Працював у ньому викладачем. З 1983 року Міський І.М. працює в Центральному Палаці культури м. Чернівці як керівник симфонічного оркестру народного оперного театру. Аранжував такі опери як "Запорожець за Дунаєм" С.Гулака-Артемовського, "Наталка Полтавка" М.Лисенка, "Катерина" М.Аркаса.

Керує народним оркестром "Буковина" Центрального Палацу культури. Постійно виступає перед жителями міста. Пропагує свою майстерність на радіо і телебаченні. З творчими звітами оркестр виступав у Києві, Тернополі, Івано-Франківську, Росії, Литві, Румунії, Польщі, Австрії.

І.М.Міський – член Правління відділення Всеукраїнської музичної спілки , як композитор є автором ряду творів: рапсодій, фантазій, концертних п'єс, обробок народних мелодій. Його твори: "Рапсодія №1", "Рапсодія №5", "Концертна п'єса", "Фантазія на українські теми", пісня на сл. М.Бакая "Анничка" та багато інших увійшли до репертуару професійних і самодіяльних колективів області та України.

За професійну майстерність І.М. Міський нагороджений грамотами профспілок, обласного управління культури та Міністерства культури України, орденом "Знак пошани", нагрудним знаком профспілок "За досягнення в самодіяльному мистецтві."

В 1976 році Міському надане почесне звання "Заслужений працівник культури України."

В 1994 році присвоєно літературно-мистецьку премію ім. С.Воробкевича за ряд концертних програм та обробок народних мелодій.

Література

ЯКІВЧУК А. "Музика – його життя" // Суцвіття. –Ужгород, 1977.
ЯКІВЧУК А. Музикою полонений // Соц. Культура. –1972.-№7.-С.23.
ЯКІВЧУК А. Назустріч долі // Рад. Буковина.-1970. –1 берез.

МАРК ОЧОСАЛЬСЬКИЙ

Народився 4 грудня 1939 року. В 1960 р. закінчив Чернівецьке музичне училище, а в 1966 році – Кишинівську консерваторію (клас скрипки). По закінченні якої з 1957р. працював викладачем в Садгірській дитячій музичній школі.

З 1971 року працює в музичному училищі. Тут з 1974 року керує симфонічним оркестром, який неодноразово визнавався переможцем республіканських оглядів-конкурсів в 1976, 1981, 1986 роках.

Особливих успіхів Очосальський М.В. досяг як керівник творчих колективів: ансамблю скрипалів, оркестру української народної музики, симфонічного та естрадно-симфонічного оркестрів.

Репрезентував рівень творчих досягнень Буковини на звітах у місті Києві в 1972, 1982 роках.

Естрадно-симфонічний оркестр під керівництвом Марка Очосальського вперше у 1987 році став переможцем республіканського конкурсу.

Як диригент, М.В.Очосальський протягом багатьох років був постійним учасником головних концертних заходів міста та області.

Завдяки діяльності Марка Очосальського прихильники високого мистецтва мали змогу познайомитися з творами для симфонічного оркестру західно-європейських та українських класиків.

За досягнення в педагогічній і творчій праці неодноразово нагороджувався почесними грамотами Міністерства культури України та обласного управління культури.

В 1988 році йому присвоєно звання "Викладач-методист".

За особистий внесок у розвиток української культури і мистецтва відзначений літературно-мистецькою премією ім. С.Воробкевича.

Література

ЧЕРНІВЕЦЬКЕ училище мистецтв ім. Сидора Воробкевича: 60 років. – Чернівці: Букрек. – 12 ст.: кольор. іл.

М.ОЧОСАЛЬСЬКИЙ- С.2-3.

АВКСЕНТІЙ ЯКІВЧУК

Народився 7 жовтня 1926 р. в селі Горошова Борщівського району Тернопільської області. Закінчив українське відділення Чернівецького університету. З 1962 року методист, провідний спеціаліст, завідуючий відділом фольклору та етнографії Чернівецького обласного центру народної творчості.

Опублікував понад 400 статей у періодичній пресі та 125 у книжкових виданнях. Окремими виданнями вийшло 19 його праць.

Присвоєно звання Заслуженого працівника культури. За вагомий внесок у народознавство і фольклор Буковини присуджено літературно-мистецьку премію ім. С.Воробкевича.

Література

ЯКІВЧУК Авксентій // Буковина – невід'ємна частина України: Матер. Третьої наук.-практ. конф. з циклу "Гуцули буковин. краю: реалії, проблеми, перспективи розвитку". – Вижниця, 1997. – С. 188.

ЯКІВЧУК А.Ф. // Іванюк М. Літературно-мистецька Вижниччина. – Вижниця, 1995. – Ч. 2. – С. 41-42.

* * *

ІВАНЮК М. Україні такі люди потрібні // Час. – 1996. – 11 жовт. (№ 42). – С. 3.

ІВАНЮК М. Честь української культури // Вижн. обрії. – 1996. – 5 жовт.

ІВАНЮК М. Фольклористичні набутки Авксентія Яківчука // Нар. творчість та етнографія – 1997. - № 1. – С. 90-92.

КИТАЙГОРОДСЬКА В. Тихий, лагідний, але потужний патріот // Буковин. віче. – 1996. – 12 жовт.

ПРЕМІЯ 1995 РОКУ

КОЖЕЛЯНКО В. Українській душі без премії ніяк не можна // Час.-1995.-22 листоп. (№47).-С.4

ГЕОРГІЙ ГАРАС

Народився 27 лютого 1901 р. в м. Вашківці Вижницького району. Тут закінчив школу і реальну гімназію. В 1919-1923 роках вчився в Чернівцях у приватній малярській

школі під керівництвом художника Крутохвилі. З 1951 року і до виходу на пенсію працював художником при Вашківецькому Будинку культури.

Малюванням займався з 1928 року. До нас дійшло понад дві тисячі його узорів для вишивання сорочок, рушників, гардин, скатертей і ткацтва.

Написав портрети Т.Шевченка, Ю.Федьковича, О.Кобилянської, Л.Українки, картини на історичну тематику.

Брав участь в районних, обласних, республіканських і Всесоюзних виставках.

З 1972 року в його помешканні відкрито художньо-меморіальний музей.

Помер 31 січня 1972 року у рідному домі, похований у Вашківцях.

Література

АЛЬБОМ "Георгій Гарас" – К.:, Мистецтво, 1974.

* * *

ГАРАС Г.О. // Митці України: Енцикл. Довід. / Упоряд.: М.Г.Лабінський, В.С.Мурза. – К., 1992. – С. 150.

ГАРАС Г.О. // Словник художників України. – К.: Голов. Редакція Укр. Рад. Енциклопедії, 1973. – С. 52;

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКА Вижниччина. – Вижниця. – 1992. – Ч.1. – С. 6.

ВІРИНА Л. Увійдіть у цей дім // Демокр. Україна. – 1997. – 29 лип. (№ 84). – С. 4.

ВРУЧЕНО премії Г.Гараса // Буковин. віче. – 1998. – 11 берез. (№ 20). – С. 8.

ІМЕНІ Георгія Гараса // Буковина. – 2000. – 3 берез. (№ 17). – С. 1.

КИРИЛЯК С. Краса врятує світ // Буковин. віче. – 1991. – 21 лют.

КОБРИНСЬКА С. До краси не можна звикнути // Мол. буковинець. – 1989. – 5 листоп. (№ 46). – С. 10.

ПЕТРИЧУК Ю. Він творив для людей // Вижн. обрії. – 1996. - 2 берез.

СЕВЕРНЮК Т. Заслужене поцінування // Буковина. – 1995. – 22 листоп.

ЯКІВЧУК А. Аксіома добрих справ // Буковина. – 1996. – 28 лют.

ЯКІВЧУК А. Творчий дивосвіт Георгія Гараса // Вижн. обрії. – 1996. – 24 лют., 16 берез.

АНАТОЛІЙ ДОБРЯНСЬКИЙ

Анатолій Миколайович Добрянський народився 26 серпня 1935 року. Після закінчення в 1957 р. філологічного факультету Чернівецького університету працював у редакції газети "Радянська Буковина." По закінченні в 1962 році аспірантури при кафедрі української літератури вже майже 40 років викладає на цій кафедрі як нормативні, так і спеціальні курси, беручи активну участь у міських та обласних вчительських науково-методичних семінарах, конференціях.

А.М.Добрянський багато зробив і як науковець, написавши десятки літературознавчих та мистецтвознавчих статей, розвідок. Широкого розголосу в Україні і за її межами набрала антологія "Український сонет" яка вийшла в Києві у 1976 р. Це було перше видання такого типу, як він упорядкував, склав до нього примітки написав ґрунтовну передмову.

Впродовж 40 років А.М.Добрянський самовіддано і на високому професійному рівні пропагує в Чернівцях і на Буковині надбання української та світової літератури, мистецькі здобутки багатьох народів.

Засвідчують різнобічну, енциклопедичного характеру обізнаність Добрянського з національним і світовим письменством (курси української літератури XX століття, література народів колишнього СРСР), з національним і світовим музичним

образотворчим мистецтвом (спецкурси “Література і малярство,” “Література і музика”, курс “Історія української і світової культури”). Лекції А.М.Добрянського відзначаються, крім незвичайної ерудованості, високою емоційністю і дохідливістю викладу, що забезпечує їм велику популярність у слухачів, а вченому – славу одного з найкращих лекторів університету.

Багато сил і вміння віддає підготовці освітян-словесників міста й області, читаючи різні літературознавчі та мистецтвознавчі курси в Чернівецькому інституті післядипломної освіти та беручи активну участь у міських і обласних учительських і науково-методичних семінарах, конференціях.

Спеціальна комісія Міністерства культури України надала йому свого часу кваліфікацію лектора-музикознавця республіканської категорії.

А.М.Добрянського відзначено знаком відмінника народної освіти, Грамотою Президії Верховної Ради УРСР, почесним званням “Заслужений діяч мистецтв України.”

Література

АРТЕМЕНКО Л. Анатолій Добрянський: “Чернівці – це ідеальне місто подій, любові і спокус” // Чернівці.-2000.-6 жовт. (№41).-С.3

БУНЧУК Б. Слово про вчителя // Мол. буковинець.-1995.-19-28 серп. (№35).-С.4

ГНЄДАШ Р. Атлант духовності // Буковин. віче.-1995.-27 верес.

ВИШНЕВСЬКА І. “Бережіть себе. Таких ,як ви, – небагато” // Нова буковин. газ.-1995.-27 верес. (№39).-С.8

КИТАЙГОРОДСЬКА В. [А.М.Добрянський]//Буковин.віче.-1995.-20 верес.

КОПИСТИНСЬКА І. “Я дивлюся на вас і читаю з Ваших очей…” // Мол. буковинець.-2000.-29 верес.-5 жовт. (№40).-С.8

МЕЛЬНИЧУК Б. Високий серпень щедрої душі. Слово до Анатолія Добрянського напередодні його 60-ліття // Буковина.-1995.-23 серп.

КСЕНІЯ КОЛОТИЛО

Народилася 5 квітня 1916 р. в селі Підзахаричі Вижницького повіту (тепер Путильського району) в родині священика і просвітителя І.Калинчука. Навчалася у Чернівецькій гімназії, одружилася із студентом університету В.Колотилом. 1939 року виїжджає до Відня, тут мешкає і нині.

Вишиває хрестиком, низинкою, гладдю, станівкою, яворівкою і багатьма видами мережки. Вишивала сорочки, рушники, подушки, доріжки, скатерті, фіранки, серветки, натюрморти, пейзажі та ін.

Брала участь у мистецьких виставках в Бельгії, Голландії, Німеччині, Швейцарії, Києві, Львові. Понад 50 років популяризує українське мистецтво вишивки.

Література

КОЛОТИЛО К.: Альбом / Авт.-упоряд. Степан М. – К.: Мистецтво, 1990. – 112 с.

КОЛОТИЛО Ксеня. Альбом / Авт.-упоряд. Д.І.Богданова. – К.: Мистецтво, 1992. – 160 с.

* * *

КОЛОТИЛО К.І. // Іванюк М. Літературно-мистецька Вижниччина. – Вижниця, 1995. – Ч.2. – С. 22-23.

* * *

БОГДАНОВА Д. Ювілейна весна “Весняної пані” // Час. – 1996. – 17 трав. (Ч.21). – С. 5.

ВІДЗІГОРНА Л. Талант бути людиною // Буковин. віче. – 1999. – 16 черв. (№ 44). – С. 2.

ГОЛУБ Л. … І здивувала світ // Час. – 1994. – 13 трав. (№ 20). – С. 6.

ЗАГАДКА віку // Буковин. віче. – 1999. – 12 черв. (№ 43). –С. 1.

ПОВІДАШ І. “А я завжди додому повертаюсь …” // Карпати. – 1998. – 11 лип.

САДОВА І. Гуцулка Ксеня з Відня // Мол. буковинець. – 1992. – 27 жовт. (№ 44). – С. 4.

ІВАН МАТВІЄВИЧ

Матвієвич Іван Георгійович почав трудову діяльність у 1972 р. завклубом Герцаївської “Сільгосптехніки” , а з 1987 року – директор Мольницького сільського Будинку культури. Цілеспрямованість, організаційні здібності, високий професіоналізм, вміння працювати з людьми дали можливість йому домогтися значних здобутків у культурній роботі на селі, в естетичному вихованні молоді та дітей.

У Будинку культури, яким керує І.Г.Матвієвич, створені і діють 17 самодіяльних художніх колективів і гуртків, які систематично беруть активну участь в районних та обласних фольклорних фестивалях. Сам директор Будинку культури, будучи солістом – виконавцем українських, румунських і російських народних пісень, разом з ансамблем народних інструментів виступав на Закарпатті, в Києві, Москві, в Молдові, Румунії, Польщі, перед робітниками Чорнобильської АЕС.

За особистий внесок у розвиток української культури і мистецтва І.Г.Матвієвичу присвоєно літературно-мистецьку премію ім.С.Воробкевича.

Література

МАТВІЄВИЧ І. Хто ж гратиме першу скрипку? // Новий день.-1992.-19 лют.

ПОСВЯТА в хлібороби: [уроч. обряд у Будинку культури] // Будівник комунізму.-1988.-11 лют.

ВАСИЛЬ МИХАЙЛЮК

Михайлюк Василь Пилипович народився 13 січня 1929 р. в містечку Вашківці Вижницького району. Там же здобув середню освіту. В 1963-66 роках навчався в Чернівецькому культосвітньому училищі, яке закінчив з відзнакою та з присвоєнням йому кваліфікації хормейстера, керівника духового оркестру, керівника оркестру народних інструментів та клубного працівника. З 1942 по 1952 рік грав у військовому духовому оркестрі, а з 15 жовтня 1952 р. – керівник духового оркестру та хору Вашківецького Будинку культури аж до виходу на пенсію через інвалідність 20 червня 1970 року.

Керований В.П.Михайлюком хоровий колектив неодноразово завойовував першість на обласних оглядах, виступав на республіканських оглядах у Києві. В 1967 році хору присвоєно звання народного.

Відомий своїми піснями “Черемшина”, “Смерічка”, “Стежина”, “Буковинська фестивальна”, “Подаруй мені Карпати”, “Килим”, “Журавлі” та ін. Всього ним написано більше 40 пісень.

Нині Василь Михайлюк продовжує творчу діяльність: активно досліджує і пропагує буковинський фольклор, традиції, звичаї та обряди, аранжує народні пісні, керує хором Іспаського Будинку народної творчості і дозвілля.

У 1966 році В.П.Михайлюку присвоєно звання Заслуженого працівника культури України.

За особистий внесок у розвиток української культури і мистецтва присуджено літературно-мистецьку премію ім.С.Воробкевича.

Література

МИХАЙЛЮК ВАСИЛЬ ПИЛИПОВИЧ // Літературно-мистецька Вижниччина. – Вижниця, 1992. – Ч.1.– С. 20-21

ВАЛІГУРА К. Цвіт черемшини // Рад. Буковина. – 1979. – 13 січ.

ГОРЮК М. Він подарував світові "Черемшину" // Вижн. обрії. – 1996. – 1 черв. (№41-42). – С. 1-2

ІМЕНІ Георгія Гараса // Буковина. – 2000. – 3 берез. (№ 17). – С. 1

МИХАЙЛОВСЬКИЙ В. У виспіві його душі: [Про композитора В.П. Михайлюка з м.Вашківці Вижн.р-ну]//Буковина.- 2001. – 13 квіт. (№28). – С.4

МИХАЙЛЮК В. Знову буйно квітне черемшина… // Буковин. віче. – 1996. – 6 черв

СЕЛЕЗІНКА В. Знов зозулі чути // Культура і життя. – 1969. – 2 жовт.

ПІДКАМІННИЙ Л. Талант розцвів на Буковині // Рад. Верховина. – 1989. – 4 лют.

МИКОЛА НОВИЦЬКИЙ

Новицький Микола Володимирович народився 16 серпня 1935 року в селі Паговиця Кам'янець – Подільського району Хмельницької області. Після закінчення семирічної школи в рідному селі навчався в Чернівецькому музичному училищі. Заочно закінчив Харківський інститут культури.

З 1958 року М.Новицький живе у Кіцмані. Спочатку працював директором районного Будинку культури і викладачем у дитячій музичній школі, а з 1963 року – директором цієї школи.

Музичний доробок М.Новицького досить значний. Він написав близько вісімдесяти творів різних музичних жанрів. Тут і пісні для хору, п'єси для духовного оркестру, інструментальна музика, твори для дітей, обробки народних пісень. На особливу увагу заслуговує новий твір композитора – високопатріотична кантата "Слава Україні."

У 1994 р. М.В.Новицький видав збірку пісень "Заброть", а через три роки – книжку "Марші для духового оркестру."

За керівництва М.В.Новицького духовий оркестр Кіцманського Будинку культури здобув звання народного.

М.В.Новицький член Всеукраїнської музичної спілки.

За багаторічну працю, успіхи в розвитку художньої самодіяльності нагороджений Грамотою Президії Верховної Ради УРСР і медалями.

Літературно-мистецьку премію ім. С.Воробкевича присуджено за особистий внесок у розвиток української культури та мистецтва.

Література

КУЄК М. З піснею в серці // Мол. буковинець.-1975.-13 квіт.

МИРНИЙ К. Популярність композитора // Рад. Життя.-1988.-30 січ.

НОВИЦЬКИЙ МИКОЛА ВОЛОДИМИРОВИЧ // Дуб Р. Літературно-мистецька енциклопедія Кіцманщини.-2-е вид., перероб. і доп. – Чернивці, 1998.-С.51-52

ОСЮНЬКО А. Покликання // Рад. Життя.-1984.-15 груд.
СЛАВІН К. Чиста криниця // Рад. Життя.-1987.-31 жовт.

ПРЕМІЯ 1996 РОКУ

ПРЕМІЯ імені Сидора Воробкевича // Буковина.-1996.-4 груд.

ОДАРКА КИСЕЛИЦЯ

Киселиця Одарка Олексіївна народилася 1 квітня 1912 року у с. Берегомет Вижницького району. В 1928-30 рр. студіювала малярство у майстернях Рацького, П.Видинівського в Чернівцях. У 1930-39 рр. навчалася в Празькій Академії мистецтв у майстерні портретиста В.Нехлиби. Протягом усього життя працювала в Чернівецькому художньому фонді в галузі станкового малярства. Член Спілки художників України з 1954 року.

Одарка Киселиця – автор натюрмортів і портретів, численних гуцульських та буковинських краєвидів. Найбільш відомі твори: “Портрет студента”, “Дівчина з книгою”, “Подруга”, “Безсмертники”, “Гуцульський натюрморт”, “Солом’янки”, “Смуток”, “Спогад про літо”, “Вічне”, “Польові квіти”, “Напровесні”, “Осінні барви”, “Квіти смутку.”

Учасниця всеукраїнських та закордонних виставок з 1954 р.

Персональні виставки: Чернівці –1974, 1988, 1992, 1996; Сучава (Румунія), 1990; Київ (Національний художній музей), 1997.

За значний творчий внесок у розвиток українського образотворчого мистецтва Одарці Киселиці присуджено літературно-мистецьку премію ім. С.Воробкевича.

Померла 19 січня 1999 року.

Література

КИСЕЛИЦЯ ОДАРКА ОЛЕКСІЇВНА // Митці Буковини: Енцикл. Довід. / Авт.-упоряд. Т.Дугаєва, І.Міщенко.- Чернівці, 1998.-Т.1. – С.53.

ВИСОКИМ голосом про Одарку Киселицю // Образотворче мистецтво.-1999.-№1-2.-С.22

КИБІЧ Я. “Я – писанка, писана житнім вогнем…” // Вижн. обрії.-1999.-27 серп. (№69-70).-С.7.

ЛАЗАРУК М. Велич і скромність таланту // Мол. буковинець.-1999.-29 січ. (№5).-С.6.

ХУДОЖНИЦЯ, що робила вищим небо // Буковин. віче.-1999.-10 квіт. (№26).-С.6.

ЧЕРНЯК Л. “Усе найкраще я вже написала…” // Буковина.-1999.-17 квіт.

* * *

СЛОВО прощання // Буковина.-1999.-23 січ.; Чернівці.-1999.-22 січ. (№4).-С.8; Мол. буковинець.-1999.-22 січ. (№4).-С.2.

ВІКТОР КОСТРИЖ

Костриж Віктор Степанович народився 30 жовтня 1949 року в с. Гвіздівці Сокирянського району Чернівецької області. Закінчив Чернівецьке музичне училище та Львівську державну консерваторію.

Творчу діяльність розпочав керівником симфонічного оркестру середньої школи №23 м. Львова в 1973 році. В 1975 р. після закінчення консерваторії працював головним диригентом Луганського симфонічного оркестру.

У 1981-1982 роках – диригент вищої категорії Державного Заслуженого академічного симфонічного оркестру України, а з 1983 по 1988 рік – головний диригент таджицького державного симфонічного оркестру.

У 1988 році В.С. Костриж переїздить у м. Чернівці, де працює викладачем Чернівецького музичного училища ім. С.Воробкевича і одночасно веде клопітку роботу по створенню симфонічного оркестру, який впродовж чотирьох років ніс шанувальникам музики радість спілкування.

Під орудою В.С.Кострижа симфонічний оркестр здійснив більше 30 концертних програм, в яких брали участь Державна академічна хорова капела "Думка", чоловіча хорова капела ім. Л.Ревуцького, народний артист України Б. Которович (скрипка), народний артист Молдови І.Павленку (бас), заслужена артистка України Е.Чуприк (фортепіано), лауреат Міжнародних конкурсів А.Шкурган (баритон), диригенти І.Юзюк (м.Львів), Л.Боюк (Румунія) та інші виконавці. Очолюваний В.С.Кострижем симфонічний оркестр провів успішні гастролі в райцентрах Буковини, в м.Івано-Франківську, в Румунії та в Італії.

Літературно-мистецьку премію ім. С.Воробкевича присуджено В.С.Кострижу за вагомий внесок у розвиток і популяризацію національної культури краю.

Література

ПУСТЕЛЬНИК Л. Я починав з гармошки і грав урядові концерти // Мол. буковинець.-1993.-5-11 груд. (№50).-С.8.

ПУСТЕЛЬНИК Л. Український віртуоз європейського значення // Мол. буковинець.-1993.-28 берез.-3 квіт. (№140.)-С.8.

СХИЛЯЮ голову перед нашими музикантами // Мол. буковинець.-1994.-25 черв.-2 лип. (№27).-С.5.

ЧАЙКА О. Зберегти вогонь душі // Буковин. віче.-1994.-16 лют.

ЕДУАРД ЦІСЕЛЬСЬКИЙ

Цісельський Едуард Вацлавович народився 6 квітня 1956 року в м. Беслан Північно-Осетинської АССР.

Після закінчення в 1978 році Київського інституту театрального мистецтва ім. Карпенка-Карого працював у Чернівецькому театрі ім. О.Кобилянської.

За роки роботи утвердив себе різноплановим актором, творчою особистістю.

Його манері була притаманна виразність, глибокий драматизм, життєва правдивість. Про це свідчать понад 40 сценічних образів, серед яких – Вітька Магелан ("Вітька Магелан" Вс. Нестайка), Валька ("Шрами" Е.Шабана), Данило ("Українські вечорниці" М.Кропивницького і С.Васильченка), Олег Кошовий ("Запитай колись у трав" Я.Стельмаха).

За роль Вальки у виставі "Шрами" був нагороджений Дипломом 1 ступеня на республіканському театральному огляді. А за сценічний образ Олега Кошового здобув звання лауреата Республіканської комсомольської премії ім. М.Островського.

Особливе місце в сценічній біографії Е.Цісельського посіли образи , створені в останні роки життя. Це Мина у виставі "Мина Мазайло" М.Куліша, Вчитель "Наодинці з

долею” В. Босовича, Мітчел у “Трамваї жадань” А.Уільямса, Ісаак у “Дуеньї” Г.Шерідана, Алджернан у “Заміж – тільки за Ернеста” О.Уальда, Писар у “Пошились у дурні” М.Кропивницького.

Вагомий вклад Е.В. Цісельського у творення буковинського літопису театру – образи у виставах за п’єсами С.Воробкевича “Гнат Приблуда” (Гнат), “Вірне кохання і пан начальник” (Фештерчук) та Ю.Федьковича “Запечатаний двірник” (Півун), за які в 1996 році йому присуджено літературно-мистецьку премію ім. С.Воробкевича.

Помер 12 червня 1996 року в Чернівцях.

Література

ВИШНЕВСЬКА І. Автор майже завжди оптиміст // Нова буковин. газ. – 1995. – 29 верес. (№ 40). – С. 8.

ВИШНЕВСЬКА М. Грані обдарування // Мол. буковинець. – 1984. – 18 берез.

ДОБРЯНСЬКИЙ А. “Зерно з рідної ниви” // Рад. Буковина. – 1987. – 20 січ.

* * *

ЕДУАРД ВАЦЛАВОВИЧ ЦІСЕЛЬСЬКИЙ: [Некролог] // Нова буковин. газ. – 1996. – 14 черв. (№ 23). – С. 2; Мол. буковинець. – 1996. – 14 черв. (№ 25). – С. 8; Буковина. – 1996. – 15 черв.

ПРЕМІЯ 1997 РОКУ

[Лауреатами обласної літературно–мистецької премії ім. С.Воробкевича стали викладач державного училища мистецтв В.Городенський, поет В.Вознюк та художник Я. Заяць] // Час. – 1997. – 7 листоп. (Ч.45). – С.1

Присуджені премії // Буковина. – 1997. – 5 листоп.

ВОЛОДИМИР ВОЗНЮК

Народився 1 січня 1950 р. в с. Киселиці Путильського району в родині священика. Після закінчення в 1972 р. філологічного факультету Чернівецького університету працює науковим співробітником, згодом - директором Чернівецького літературно-меморіального музею О.Кобилянської.

Перша збірка поезій В.Вознюка “Твої кроки” побачила світ 1982 року, а відтак вийшли інші - “Із голосу скрипки”(1989) , “Дощі дорогу переходять”(1996), “Білим по білому”(1999), “Протяте Каміння” (2000). Вагомим здобутком В.Вознюка є книжка “Про Ольгу Кобилянську: Нові матеріали. Роздуми. Знахідки” (1988), статті про Гірську Орлицю та літературне минуле Буковини.

Заслужений працівник культури України.

Лауреат премії ім. Д.Загула.

За особистий внесок у розвиток української культури і мистецтва В.А.Вознюку присуджено літературно-мистецьку премію ім. С.Воробкевича.

Література

ВОЗНЮК В.О. По білому білим: Поезії. – Чернівці: Молодий буковинець, 1999. – 136 с.

ВОЗНЮК В.О. Протяте Каміння – Pietroasa:Поезія / Пер.рум.мовою О.Маріци. –Чернівці: Золоті литаври , 2000. – 68 с. – Текст парал.: укр. рум.

* * *

ВОЗНЮК ВОЛОДИМИР // Письменники України : Довідник. – Дніпропетровськ, 1996. – С. 44.

ВИШИВАНИЙ Я. Володимир Вознюк // Письменники Буковини другої половини XX століття: Хрестоматія. Ч.2 / За ред. Б.І.Мельничука, М.І.Юрійчука. – Чернівці, 1998. – С. 298-309.

ВОЗНЮК В. // Дуб Р.Й., Богайчук М.А. Літературна Буковина : Посіб. для вчит. Укр. літ. та учнів 5-11 кл. – Чернівці, 1997. – С. 181-185.

* * *

ВОЗНЮК В.Літературна Буковиніана: Бібліогр. Покажч. – Чернівці,1994. – С.45 – 46.

1 СІЧНЯ – 50 років від дня народження В.О.Вознюка (1950) – поета, перекладача, літературознавця // Пам'ятаймо! (Знаменні та пам'ятні дати Буковини в 2000 році): Бібліогр. Покажч. – Чернівці, 1999. –С. 11-13

ВАСИЛЬ ГОРОДЕНСЬКИЙ

Городенський Василь Гаврилович народився 20 липня 1932 р. в с. Рогізна Садгірського району Чернівецької області. Навчався в Чернівецькій музичній школі № 1 і Чернівецькому музичному училищі. В 1958 році закінчив Московський інститут військових диригентів, а в 1974 році - аспірантуру при Інституті мистецтвознавства, фольклору та етнографії ім. М.Рильського Академії наук України (відділ музикознавства).

З 1960 по 1987 рік - завідуючий музичною частиною, диригент та хормейстер Чернівецького музично – драматичного театру ім. О.Кобилянської. З 1961 року творчу діяльність успішно поєднує з педагогічною роботою в Чернівецькому музичному училищі як викладач теоретичного та духового відділень. З 1964 року Городенський – диригент оркестру самодіяльного народного театру оперети Чернівецького обласного Будинку вчителя. Упродовж дванадцяти років керував симфонічним оркестром училища, до концертних програм якого включались твори світової класики, зокрема Моцарта, Бетховена, Ліста, Чайковського, Рахманінова, Лисенка.

Член Спілки театральних діячів України та член обласного об'єднання самодіяльних композиторів.

За 40 років творчої діяльності зробив вагомий внесок у розвиток музичної культури Буковинського краю. В 1993 р. йому присвоєно звання Заслуженого працівника культури України.

Городенський був диригентом близько 140 музичних спектаклів різних жанрів, написав музику до багатьох театральних вистав. Серед них - "Запечатаний двірник" Ю.Федьковича, "Серце Довбуша" В.Євлампієва, "Українські вечорниці" М.Кропивницького та С.Васильченка, "Наймичка" І. Тобілевича, "Безталанна" І.Карпенка – Карого , "Ой не ходи Грицю, та й на вечорниці" М.Старицького ,"Вода з отчої криниці" В.Фольварочного, "Чаклунка синіх гір" В.Сичевського, "Дзвони дзвонять" О.Ананьєва.

При Чернівецькому обласному будинку вчителя здійснив постановки опер "Катерина" М.Аркаса, "Лісова пісня" В.Кирейка та оперет "Сільва", "Маріца", "Принцеса цирку" і "Весела вдова" І.Кальмана, "Вільний вітер" І.Дунаєвського, "Трембіта" Ю.Мілютіна, "Севастопольський вальс" М.Рунова та інші.

Літературно – мистецьку премію ім. С.Воробкевича присуджено В.Г. Городенському за написання музики до вистав "Пан мандатор", "Гнат Приблуда" та "Новий двірник" С.Воробкевича. Був організатором першого на Буковині концерту з творів С.Ворбкевича (1989 р.).

Література

ГОНЧАРЕНКО Б. Так, це мій улюблений! // Літ. Україна. – 1986. – 23 жовт.
ДОБРЯНСЬКИЙ А. "Зерно з рідної ниви" // Рад. Буковина. – 1987.-20 січ.
КОЛІСНИК Т. З високих вимірів правди // Рад. Буковина. –1985.- 10 берез.
КОЛОМІЄЦЬ Р. Коли оживає класика // Укр. театр. – 1985. – N4. – С.15-19.
МАМЧУР І. У пошуках неповторності // Культура і життя. – 1981. – 2 лип.
МАР'ЯНИН В. А музика звучить… // Рад. Буковина. – 1985. – 6 лют.
МАР'ЯНИН В. Диригент // Рад. Буковина. – 1985. – 30 квіт.
СЕЛЕЗІНКА В. Відроджена радість // Рад. Буковина. – 1988. – 20 квіт.
СЕЛЕЗІНКА В. Сила батьківської землі // Рад. Буковина. – 1980. – 22 берез.
СОХА Д., ГЕРАСИМОВ В. Звітують училища // Музика. – 1970 – N2. – С.37
ТАРАСЮК Г.Прем'єра через століття // Мол. буковинець. – 1984. – 30 листоп.
ФІАЛКО В. Ми – буковинці // Вечірній Київ. – 1986. – 20 верес.

ЯРОСЛАВ ЗАЯЦЬ

Заяць Ярослав Миколайович народився 12 січня 1951 року в с. Микулинці Снятинського району Івано – Франківської області. В 1962 – 1969 навчався в Республіканській середній художній школі ім. Т.Г.Шевченка (Київ) у викладачів З.Лерман і О.Павловської. В 1975 році закінчив Київський державний художній інститут (факультет графіки у викладачів Т.Лящук, Р.Кириченка, В.Шостя).

У Чернівцях працює в галузі станкової книжкової графіки, акварелі. Автор тематичних композицій, ілюстрацій до книги "Казки Буковини і Покуття"(1993), театральних плакатів до вистав "Декамерон" (за твором Д.Бокаччо, 1984), "В неділю рано зілля копала" (за повістю О.Кобилянської, (1984), плакатів.

Учасник всеукраїнських та всесоюзних виставок з 1974 року.

Нагороджений дипломом Спілки художників СРСР (1974).

За особистий внесок у розвиток української культури та мистецтва Я.М.Зайцю присуджено літературно – мистецьку премію ім. С.Воробкевича.

Література

ЗАЯЦЬ ЯРОСЛАВ МИКОЛАЙОВИЧ // Митці Буковини: Енцикл. Довід. / Авт. – упоряд. Т.Дугаєва , І.Міщенко. – Чернівці, 1998. – Т.1. – С.47

ЛАЗАРУК М. Ностальгія //Мол. буковинець. – 1989. – 29 черв.

ПРЕМІЯ 1998 РОКУ

ПРЕМІЮ Воробкевича – кращим буковинцям // Час. – 1998. – 6 листоп. (Ч.45). – С.2

ЙОСИП ЕЛЬГІСЕР

Ельгісер Йосип Мойсейович народився 1929 року в селі Нова Жучка Чернівецької області. В 1948 – 55 роках навчався на лікувальному факультеті Чернівецького медичного інституту. Паралельно закінчив фортепіанний відділ Чернівецького музичного училища. З 1960 р. – студент Київської консерваторії ім. П.Чайковського, а з 1961 р. працює педагогом по класу фортепіано Чернівецького музичного училища. 32 роки викладає методику гри на фортепіано, читає музично – теоретичні предмети. Ним написано ряд підручників, складено російсько-український музичний словник.

Виконавською практикою займається з дитинства. Виступав як піаніст у Чернівцях, Києві, Москві, в Румунії та Болгарії. Виступав як соліст з симфонічним оркестром Чернівецької філармонії та Київської консерваторії.

У 1997 – 99 роках здійснив серію фортепіанних концертів з творів Ф.Шуберта, В.Моцарта, Л.Шумана, Ф.Ліста, М.Лисенка, Є.Гріга, П.Чайковського, Й.С.Баха, Й.Гайдна, Ф.Мендельсона, К.Вебера, Р.Дебюссі, М.Равеля, Д.Скарлатті, С.Рахманінова, О.Скрябіна та інших композиторів.

З 1952 року член обласного об'єднання композиторів. Автор 70 пісень, романсів і хорових творів, понад 200 інструментальних та оркестрових творів.

Йосип Ельгісер удостоєний високої міжнародної відзнаки – Золотої медалі ЮНЕСКО і почесного звання "Золоте ім'я світової культури", із занесенням до Золотої книги ЮНЕСКО.

Літературно–мистецьку премію ім. С.Воробкевича Й.М.Ельгісеру присуджено за особистий внесок у розвиток української культури та мистецтва на Буковині.

Література

БОЙЧУК Л. Де музиці межа? //Буковин. віче. –1998. –18 лип. (№59). – С.6

ВИШНЕВСЬКА І. Золоте ім'я світової культури живе у Чернівцях // Доба. – 1999. – 12 листоп. (Ч.46). –С.5; 19 листоп. (Ч.47). – С.6; Чернівці. – 1999.- 12 листоп.(N49). – С.7; Буковин. віче. – 1999. – 12 листоп.(N82). – С.2; Робітн. газ. – 1999. – 23 груд. (№91). – С.1

ВІЛЬШАНЕЦЬ В. Третій після Рубінштейна і Беклемішева // Чернівці та чернівчани. – 1999. – 13 трав.(N19). – С.4

ВІТАЄМО лауреатів [VII Міжнар. Фестиваль – конкурс укр. пісні "Золоті трембіти"] // Буковин. віче. – 1997 – 12 листоп. (N88). – С.8; Мол. буковинець. – 1997. – 21 листоп. (N83). – С.2

ДОВБУШ О.Маестро // Буковина. – 1997. – 5 листоп.

МИХАЙЛОВСЬКИЙ В. Цей дивний Ельгісер… // Буковина. – 1998. – 12 груд.

СЕВЕРНЮК Т. На світлім тлі незабуття // Буковина. – 1998. – 10 черв.

ШКОДКІНА Р. Творчий поступ Йосипа Ельгісера // Буковин. віче. – 1999.- 1 січ. (N1-2). – С.5

БОГДАН МЕЛЬНИЧУК

Мельничук Богдан Іванович народився 19 лютого 1937 року в с. Олешків Снятинського району Івано–Франківської області. Після закінчення Заболотівської середньої школи навчався на філологічному факультеті Чернівецького університету. Згодом працював учителем, журналістом обласної газети "Радянська Буковина", закінчив аспірантуру при кафедрі української літератури Чернівецького університету, захистив кандидатську та докторську дисертації. Нині завідувач кафедри української літератури Чернівецького Національного університету ім. Ю.Федьковича.

Будучи студентом, видав першу збірку віршів "Розквітай, мій краю!" (1959). Відтак з'явилися його поетичні книжки "Журавлиний міст" (1981) та "Олешківський меридіан" (1989).

Про враження від поїздки до Канади Б. Мельничук розповів у художньо-публіцистичній книзі “Канадські зустрічі” (1988).

Як літературознавець, він є автором першого в Україні монографічного дослідження теорії та історії драматичної поеми (“Драматична поема як жанр”, 1981), книги “Випробування істиною: Проблема історичної та художньої правди в українській історико-біографічній літературі(від початків до сьогодення)” (1996) та понад 500 інших праць.

У 1994 році за переклад книги О. Афанасьєва-Чужбинського “Нариси Дністра”, дослідження та популяризацію життя і творчості Д. Загула відзначений літературною премією його імені. Удостоєний медалі “Поезія – за мир.1995” і спеціального диплома літературно – мистецького журналу “Artecultura”(Мілан).

Літературно – мистецьку премію ім. С. Воробкевича присуджено за особистий внесок у відродження і розвиток української культури та мистецтва.

Література

МЕЛЬНИЧУК Б. Моїх країв співучі птиці: З думою про Юрія Федьковича, Сидора Воробкевича, Ольгу Кобилянську // Рад. Буковина. – 1987.- 17 лют.

* * *

ЛЕСИН В. М. Мельничук Богдан Іванович // Українська літературна енциклопедія. –К., 1995. –Т.3. –С.337.

МЕЛЬНИЧУК Богдан // Історія української літератури ХХ століття: у 2-х кн., Кн.2. Друга половина ХХ століття /За ред. Чл.-кор. НАН України В. Г. Дончика. –К., 1998. – С. 434.

МЕЛЬНИЧУК Богдан // Письменники Буковини другої половини ХХ століття: Хрестоматія. Частина 2 / Упоряд. Б.І. Мелничук, М.І. Юрійчук. – Чернівці, 1998. – С. 138 -155.

МЕЛЬНИЧУК Б. І. // Наєнко М. Наука і кон’юнктура: Українське літературознавство 1917–1992 років. – К., 1993. – С. 123.

* * *

БРАТУСЬ І. Випробування істиною: Проблема історичної та художньої правди в українській історико-біографічній літературі (від початків до сьогодення). // Слово і час. –1999. -№ 6. –С.84-86.

ДОБРЯНСЬКИЙ А. Недремна думка і перо невтомне // Буковина. –1997. –19 лют.

КАЩУК Н. “Спасибі за гарну книгу” // Рад. Буковина. –1990. –30 груд.

КОЛОДІЙ В. Випробування істин, або іспити для авторитетів // Літ. –мист. Буковина. –1997. –23 серп. (№1).–С. 11.

ЛЕСИН В. З канадських зустрічей // Рад. Буковина. –1989. –19 листоп.

КОЛОДІЙ В. Відсвіти родимих джерел // Рад. Буковина. –1987. –18 лют.

ZBYROWSKI Zygmunt. Б. І. Мельничук. Драматична поема як жанр // Slavia orientalis (Варшава). –1984. -№ 2. –С.260-263.

* * *

МЕЛЬНИЧУК БОГДАН ІВАНОВИЧ // Літературна Буковиніана: Бібліогр. покажч.-Чернівці, 1994.-С.97-99.

МЕЛЬНИЧУК Богдан // Лауреати літературної премії імені Дмитра Загула (1991-1996 рр.): Реком. бібліогр. покажч. –Чернівці, 1997. –С. 19-22.

ВАСИЛЬ ПИНДИК

Пиндик Василь Михайлович народився 26 січня 1944 року в с. Великополовецьке, хутір Андріївка, Сквирського району Київської області.

У 1968 році закінчив студію з підготовки акторських кадрів Міністерства культури України при Національній капелі бандуристів. Працював у Рівненській обласній філармонії. В 1972 р. закінчив музичне училище (клас викл. А.Ю.Грицая).

У 1972-77 роках працював директором Степаньської музичної школи на Рівненщині.

З 1993 року - соліст-бандурист Заслуженого Буковинського ансамблю пісні і танцю .

Працюючи у філармонії, він уперше виконав пісні С.Воробкевича в супроводі бандури.

23 липня 1999 р. відбувся обласний творчий звіт області, на якому виступила капела бандуристів Чернівецького училища мистецтв ім. С.Воробкевича. На ньому В.М.Пиндик з великим успіхом виконав безсмертні твори Буковинського Жайворонка: "Над Прутом у лузі", "На чужині", "Цар-ріка – наш Дніпро", "Пам'ять руським Кобзарям", "Дівчино дорога", "Цар і Кобзар", "Годі, браття, сумувати", "Заграй, кобзарю, ти мені", "Буковино, дорога", "Гори-Карпати". Прозвучали також твори "І високую могилу" сл. Шевченка, муз. С. Воробкевича і "Сонце ся сховало" сл. С. Воробкевича, муз. С.Людкевича.

У 1999 році за високі творчі здобутки В.Пиндику надано почесне звання "Заслужений артист України".

За популяризацію творчості Сидора Воробкевича і внесок у відродження та розвиток бандурного мистецтва на Буковині В.М.Пиндику присуджено літературно-мистецьку премію ім. С.Воробкевича.

Література

ГОРИЦВІТ М. Живуть традиції кобзарства // Мол. буковинець. – 1995. – 11-17 берез. (№ 12). – С. 8.

КИТАЙГОРОДСЬКА В. Із серця України // Буковин. віче. – 1996. – 12 черв.

ЛИЦАР України // Буковин. віче.-1999.-23 січ.

МИХАЙЛОВСЬКИЙ В. Буковинський перебендя //Буковина.-1995.- 11 берез.

НАМ крути не забути // Мол. буковинець.- 1998.-6 лют. (№6).; Буковин. віче.- 1999.- 13 лют.

СЕЛЕЗІНКА В. Узяв би я бандуру // Час.-1994.-11 лют. (№6).-С.6

30 РОКІВ з бандурою // Буковин. віче.-1998.-16 трав. (№4).-С.8

ЧЕРНЯК Л. Федьковичевих дум співець // Буковина.-2000.-11 серп.

ШВАБ П. Шевченко повернувся назавжди // Буковин. віче.- 1998. - 30 трав.(№45).-С.4

ГАЛИНА ТАРАСЮК

Тарасюк Галина Тимофіївна народилася 26 жовтня 1948 р. в с. Орлівка Теплицького району Вінницької області в селянській родині. Закінчила філологічний факультет Чернівецького університету (1974). Працювала викладачем англійської мови, кореспондентом газет – районних та "Молодого буковинця", науковим працівником Чернівецького літературно – меморіального музею Юрія Федьковича. Працювала в

редакції газети “Чернівці “, редактором відділу газети “Доба”. Нині живе і працює в Києві.

Галина Тарасюк – авторка поетичних збірок “Смерековий міст”(1976), “Множина”(1982), “Світло джерела”(1984), “Жайворове поле”(1987), “Горельєфи”(1988), “Сотворіння гнізда”(1989), “Зерна полину”(1991), “На трійцю дощ “ (1998), книги поезії та прози “Любов і гріх Марії Магдалини”(1995).

Твори Г.Тарасюк перекладалися на російську, румунську, італійську, німецьку, киргизьку, латишську мови. В 1989 р. московське видавництво “Советский писатель” випустило збірку поезій “Свет родника”. “Буковинський журнал” опублікував її маленькі романи “Смерть – сестра моєї самотності”(1992) та “Тікаймо, Адаме, тікаймо…” (1993), а часопис “П’ята пора” – “Не шукайте його розп’ятого”(1993).

У 2000 році газетою “Літературна Україна“ письменниці присуджено літературну премію ім. В.Сосюри, а в 2001 – Українським фондом меценатів – премію ім. Дмитра Нитченка.

Літературно – мистецьку премію ім. С.Воробкевича Г.Тарасюк присуджено за особистий внесок у відродження і розвиток української культури і мистецтва.

Література

ТАРАСЮК Г. На трійцю дощ. : Поезії. – Чернівці: Місто, 1998.

* * *

УКАЗОМ Президента України письменницю, голову жіночої громади Буковини Галину Тарасюк нагороджено орденом княгині Ольги III ступеня // Літ. Україна. – 16 верес. (N31). – С.2; Буковин. віче. – 1999. – 1 верес. (N64). – С.4; Доба. – 1999. – 27 серп. (Ч.35). – С.3.

ГАЛИНА ТАРАСЮК // Письменники Буковини другої половини XX століття: Хрестоматія. Частина 2 / Упоряд. Б.І.Мельничук, М.І.Юрійчук. – Чернівці, 1998. – С.267-280.

КАПЕЛЮХ О.Л., СКАБ М.С. Особливості використання комплексу апеляції у поетичних творах Галини Тарасюк // Українська мова на Буковині її минуле і сучасне: Матеріали II Всеукр. наук. конф. – Чернівці, 1998. – С.188-191.

* * *

КОЖЕЛЯНКО В.Феномен 70 – х: жінка, яка пише // Мол. буковинець. – 1998. – 25 верес. (N39). – С.6.

КУХАРУК Р. Лісу зелена вода // Літ.Україна.- 1999.- 21січ.(№3).- С.4.

ПРЕМІЯ “Літературної України” // Буковин. віче. – 2000.- 5 лют. (N12). – С.11; Буковина. – 2000. – 9 лют.

* * *

ТАРАСЮК Г. Поет - це більше, ніж поет // Буковин. віче.- 1999.- 21серп. (№62).- С.2.

* * *

ГАЛИНА ТАРАСЮК: Персон.бібліогр. покажч. літ. за 1966 – 1996 рр. / Чернів.обл. наук.б-ка. – Чернівці,1996. – 26 с.

ТАРАСЮК ГАЛИНА ТИМОФІЇВНА // Літературна Буковиніана: Бібліогр. покажч. -Чернівці, 1994.-С.109-111.

26 ЖОВТНЯ – 50 років від дня народження української письменниці Г.Т.Тарасюк (1948) // Пам’ятаймо! (Знаменні та пам’ятні дати Буковини в 1998 р.): Бібліогр. покажч.- Чернівці, 1997.- С.38-39.

ВАСИЛЬ ШЕВЧУК

Народився Василь Федорович Шевчук 26 серпня 1937 року в с. Теліжинці Тетіївського району Київської області.

У 1960 – 65 р. навчався в Косівському училищі прикладного мистецтва на відділенні художньої обробки дерева. Дипломною роботою випускника стало планування й оздоблення інтер’єру музею Михайла Павлика в Косові. Монументальна праця майстра - оформлення Новоселицького районного Будинку культури в інтер’єрі, якого коштовними перлинами виділяються великі багатофігурні композиції “Наука і культура” “Мир”, “Урожай”, “Музика”, “Пісня”, “Танок”, “Буковина”.

У 1978 р. заочно здобув вищу освіту на факультеті художньої графіки Одеського державного педінституту ім. К.Д.Ушинського. У Чернівцях з 1965 року. Тут народилися роботи, які вже стали “хрестоматійними”, - “Сопілкар”, “Вівчар”, “Гуцул”, “Довбуш”, “Лук’ян Кобилиця”, “Буковинська пісня”, “Лісоруби”, “Трембітарі”, “Опришки”, “ Триптих, “ “Тарас Шевченко”, “Панни”, “І.Франко”, “Буковина - сад зелений”, “Дерево життя” та ін.

В.Ф. Шевчук - автор високодуховних творів “Оранта”, “Ритуальний хрест”, “Святий Андрій Первозванний”,” Архангел”, “Молитва”.

Він бере участь у численних всеукраїнських, всесоюзних і міжнародних виставках (понад шістдесят), у 1967, 1970, 1998 роках влаштовує персональні мистецькі звіти.

Член Спілки художників з 1971 року.

Літературно – мистецьку премію ім.С.Воробкевича В.Ф.Шевчуку присуджено за особистий внесок у розвиток української культури та мистецтва.

Література

ВИСТАВКА Василя Шевчука: художнє різьблення, інкрустація. – Чернівці : Золоті литаври, 1998.

* * *

ШЕВЧУК ВАСИЛЬ ФЕДОРОВИЧ // Митці Буковини: Енцикл. довід. / Авт. – упоряд. Т.Дугаєва, І.Міщенко. – Чернівці. 1998. – Т.1.– С.118.

БАБУХ В. Теліженський буковинець // Час. – 1998. – 3 лип.

ДОБРЯНСЬКИЙ А. Роботи і дні Василя Шевчука // Буковина. – 2000. – 13 верес. Буковина. – 2000. – 15 верес. Буковин. віче. – 2000. – 26 серп. (N66). – С.1

ПРЕМІЯ 1999 РОКУ

МЕЛЬНИЧУК Б. Літературно – мистецька премія ім. С.Воробкевича // Літ. Україна. – 1999. – 9 груд. (№44). – С.6.

УДОСТОЄНІ премії ім. С. Воробкевича // Буковин. віче. – 1999. – 6 листоп. (№81). – С2.; Буковина. – 1999. – 12 листоп. (№91). – С.2.; Літ. Україна. – 9 груд. (№44). – С.6; Вільне життя. – 1999. – 12 листоп. (№48). – С.1.

ВІТАЛІЙ КОЛОДІЙ

Віталій Дем'янович Колодій народився 19 січня 1939 року в м. Первомайську Миколаївської області.

Навчався в Одеському нафтовому технікумі. А в 1963 році закінчив філологічний факультет Чернівецького університету. Після цього займався журналістикою, працював у редакціях газет. У шістдесяті й вісімдесяті роки завідує відділом культури газети "Радянська Буковина", а в 1990 – 1991 рр. редагує часоопис "Буковинське віче". Нині – голова Чернівецької обласної організації Національної Спілки письменників України, член ради НСПУ .

Окрім численних публікацій у періодиці та в різного роду збірках, В.Колодій має у своєму активі більше десятка окремих книжок.

Поетичний відділ книжкових видань започаткований збіркою "Зажинки"(1967). Потім вийшли "Слов'янська дума"(1969), "Серпень і птиці"(1973), "Північний вирій"(1978), "Зоряне дерево"(1982), "Птахи на вітрах"(1983), "Погляд за видиму грань"(1986), "За обрієм літа"(1989).

Лауреат премії ім. Д.Загула.

Літературно – мистецьку премію ім. С.Воробкевича присуджено В.Колодію за книгу "Найлюбіша в світі панна "(1998) та збірку сонетів "При сповідальних свічах "(1999).

Література

КОЛОДІЙ В.Д. Найлюбіша в світі панна: Оповідання, повісті; вірші, переклади. – Чернівці: Прут, 1998. – 352 с.

КОЛОДІЙ В.Д. При сповідальних свічах: Сонети. – Чернівці: Рута, 1999. – 50 с.

* * *

МЕЛЬНИЧУК Б. Колодій Віталій // Письменники Буковини другої половини XX століття: Хрестоматія. Ч.2. / Упоряд. Б.І.Мельничук, М.І.Юрійчук. – Чернівці, 1998. – С.189-193.

МЕЛЬНИЧУК Б. Багатогранність та ограненість // Літ. Україна. – 1999. – 11 лют. (№5-6). – С.9; Буковин. журн. – 1999. – Ч.1 – 2. - С.137 – 147.

МЕЛЬНИЧУК Б.Від "Зажинків" до ужинків // Мол. буковинець. – 1999. – 15 січ. (№3). – С.6.

МЕЛЬНИЧУК Б.Канони поетової душі // Буковин. віче. – 1999. – 16 січ. (№6). – С.5.

СЕВЕРНЮК Т. "Є час для молитов і є для вчинків…" // Буковина. – 1999. – 15 верес.

СЕВЕРНЮК Т. Спасибі, вечоре зимовий… // Буковина. – 1999. - 16 січ.

* * *

КОЛОДІЙ Віталій Дем'янович. (поет і прозаїк) // Літературна Буковиніана: Бібліогр.покажч. – Чернівці ,1994. – С.77-78.

КОЛОДІЙ В. //Лауреати літературної премії ім.Дмитра Загула (1991 – 1996 рр.): Реком.бібліогр.покажч. – Чернівці,1997. – С.30-31.

АНДРІЙ ПІДДУБНИЙ

Піддубний Андрій Васильович народився 2 січня 1938 року в селі Краснівка Чорнобаївського району Черкаської області.

В 1961 – 63 роках навчався в студії підготовки акторських кадрів при Київському театрі музичної комедії. В 1963 р. був направлений на роботу в Чернівецький український музично - драматичний театр ім. О.Кобилянської, в якому працює дотепер. У 1966 р. закінчив історичний факультет Чернівецького університету ім. Ю.Федьковича.

За 37 років роботи в театрі зіграв понад 30 ролей. Серед них - Петро в "Наталці – Полтавці" І. Котляревського, Панько - в "Сорочинському ярмарку" М.Старицького, Яків – у "Вовчисі" О.Кобилянської, Микола - у "Воді з отчої криниці" В.Фольварочного, Василь – у "Землі" О.Кобилянської, Шморгало – у "Запечатаному двірнику" Ю.Федьковича, Сруль – у п'єсі "Новий двірник" С. Воробкевича, Манолій - у "Кам'яній багачці" Л.Новицького, Дмитро – у "Дзвонять дзвони" О.Ананьева.

На студії Укртелефільм знявся у фільмах за виставами театру - "Вовчиха" в ролі Якова, "Дума про любов" (в ролі Василя Шаламая). У багатосерійному фільмі "Час збирати каміння" виступив у ролі Ватажка циган.

Літературно – мистецьку премію ім. С. Воробкевича присуджено А.Піддубному за виконання провідної ролі Сруля у виставі "Новий двірник", участь у постановках вистав "Пан Мандатор" і "Гнат Приблуда" С.Воробкевича та за особистий внесок в розвиток української культури та мистецтва на Буковині.

Література

АНДРІЄВИЧ М. Молодь буковинського краю // Молода гвардія. – 1996. – 12 серп.

ВОЛКОВ А. Честь і кохання // Рад. Буковина. – 1996. – 22 листоп.

ГАН Я. На сценах театрів. Зустріч з Брехтом // Мистецтво. – 1966. - № 2. – С.13.

КРИМ А. Творча палітра Андрія Піддубного // Рад. Буковина.- 1975. – 13 верес.

ОЛЕКСІЄНКО М. Полярна зоря // Рад. Буковина. – 1968. – 27 груд.

СЕЛЕЗІНКА В. Відійшовши від штампу // Рад. Буковина. – 1971. – 20 лют.

ТАРАСЮК Г. 100 життів Андрія Піддубного // Доба. – 1999. – 26 берез. (Ч.13). – С.3.

ЯНУШЕВИЧ Г. З родини богатирів // Мистецтво. – 1966. - №5. – С.6-7.

ЯРЕМА ПОЛАТАЙКО

Полатайко Ярема Миколайович народився 5 липня 1936 року в м. Надвірна Івано - Франківської області. Після закінчення в 1962 році Косівського училища прикладного мистецтва (відділення художньої обробки дерева) був скерований на роботу в Чернівецький художній виробничий комбінат.

У 1977 – 82 навчався в Одеському державному педагогічному інституті ім. К.Д.Ушинського (художньо – графічний факультет).

Працює в галузі декоративно - ужиткового (художня обробка дерева) та монументального мистецтва. Створив понад 200 зразків художніх сувенірів для масового виробництва. Основні твори Я.М.Полатайка - серія декоративних тарелей за мотивами творів Т.Г.Шевченка (1964), "Думи народу ", Книга – альбом "Опришок" (1967), "1500 – ліття Києва"(1981), рельєфні композиції "Єсьми оба брата"(1986), "Козак"(1990), "Вівчар", "Володар гір"(1991), серія "Українські храми"(1991-92), "Чорнобиль"(1992-93).

Учасник всеукраїнських (з 1964), всесоюзних (з1968) та зарубіжних (з 1993) виставок (Румунія, Німеччина, Канада).

Персональні виставки: Чернівці – 1970, 1986; Саскатун (Канада), 1992; Вінніпег (Канада), 1993.

Член Спілки художників України з 1970 року.

Літературно – мистецьку премію ім. С.Воробкевича присуджено Я.М.Полатайкові за особистий внесок у розвиток української культури та мистецтва.

Література

ПОЛАТАЙКО ЯРЕМА ВАСИЛЬОВИЧ // Митці Буковини: Енцикл., довід. / Авт. – упоряд. Т.Дугаєва, І.Міщенко. – Чернівці, 1998. –Т.1. - С.89.

ЯРОСЛАВ СОЛТИС

Солтис Ярослав Андрійович народився 1 жовтня 1948 року в селі Бочківці Чортківського району Тернопільської області. У 1986 році закінчив Київський державний інститут культури .

У Ярослава Солтиса – баритон широкого діапазону і красивого тембру. З 1969 року працює солістом Заслуженого Буковинського ансамблю пісні і танцю. Підготував хорові твори для тематичних концертних програм “З народних джерел”, “Колядки”, “Щедрівки”, “Різдво Христове”.

Мистецький доробок Я.Солтиса записано на десяти платівках “Співає Заслужений Буковинський ансамбль пісні і танцю”, “Буковинський сувенір”, а також на аудіо-, відеокасетах.

В 1997 році співакові надано звання Заслуженого артиста України.

Літературно – мистецьку премію ім. С.Воробкевича Я.Солтис отримав за виконання пісень митця “Заграй ми , цигане старий”, “Гайда з нами в Цареград”, та за виступ на авторському вечорі й презентації збірки музичних творів С. Воробкевича.

Література

В нашій області заслужених побільшало: [Указом Президента присвоєно звання “Заслужений артист України” Н.Каплієнко, дуету “Писанка”, Я.Солтису] // Нова буковин. газ. – 1997. – 14 лют. (№7). – С.7; Буковин. віче. – 1997. – 15 лют.

Вітаємо лауреатів: [VII Міжнар. фестиваль – конкурс укр. пісні “Золоті трембіти”, Я.Солтис і В.Ломанець] // Буковин. віче. – 1997. – 12 листоп. (№88). – С.8; Мол. буковинець. – 1997. – 21 листоп. (№83). – С.2.

Першу премію та звання лауреата на VII міжнародному фестивалі – конкурсі української пісні “Золоті трембіти” отримав Я.Солтис // Мол. буковинець. – 1997. – 21 листоп. (№83). – С.2.

ПРЕМІЯ 2000 РОКУ

ЛАУРЕАТИ премії імені С.Воробкевича // Літ. Україна. – 2000. – 30 листоп. (№29). – С.4.

МИКОЛА БУЧКО

Бучко Микола Іванович народився 19 серпня 1948 року в селищі Удич на Вінниччині. Закінчив філологічний факультет Чернівецького університету в 1971 р. Працював журналістом. Очолював перше на Буковині неформальне об’єднання “Оберіг”.

Друкувався в обласній та республіканській періодиці, в багатьох альманахах і збірниках. Автор семи поетичних збірок: “Батькові руки” (1976), “Сонячні сходи” (1977), “Назустріч літу” (1984), “Вулиця” (1989), “Після десяти заповідей, або Вірші для сина” (1994), “Іконографія” (1998), “Сиві очі мойого міста” (1998), редактор-упорядник першої та другої книги “Світлослов” (1997). Лауреат Літературної премії ім. П.Усенка .

За поетичні збірки “Іконографія” та “Сиві очі мойого міста” М.Бучко в 1999 році отримав літературну премію ім. Д.Загула.

Літературно - мистецьку премію ім. С.Воробкевича М.Бучку присуджено за особистий внесок у розвиток української культури і мистецтва.

Література

БУЧКО М. Вулиця : Вірші і поеми. – К.: Молодь, 1989. – 96с.

БУЧКО М. Іконографія: Книга поезій. – Чернівці: Місто, 1998. – 204с.

БУЧКОМ. Назустріч літу: Поезії. – К.: Молодь, 1984. – 103с.

БУЧКО М. Після десяти заповідей, або Вірші для сина. – Чернівці, 1994. – 112с.

БУЧКО М. Пророк, або Остання ніч Тараса Шевченка // Доба. – 2000. – 25 серп. (Ч.35). – С.6.; Літ. Україна. – 2001. – 8 берез. (№9). – С.1.

Світлослов: Юна поезія / авт. Проекту, ред., - упоряд. М.Бучко. – Чернівці: Місто. – Кн.1-2.

БУЧКО М. Сиві очі мойого міста: Поезії. – Чернівці: Місто, 1998. – 64с.

БУЧКО М. Сонячні сходи: Поезії. – К.: Рад. письменник, 1977. – 51с.

* * *

М.БУЧКО // Письменники України: Довідник.- Дніпропетровськ, 1996.-С.34.

БУНЧУК Б. Микола Бучко // Письменники Буковини другої половини ХХ століття: Хрестоматія. Ч.2 / Упоряд. Б.І.Мельничук, М.І.Юрійчук. – Чернівці, 1998. – С.281 – 282.

МИКОЛА БУЧКО, відомий український поет, громадський діяч, педагог, удостоєний обласної літературно – мистецької премії ім. С.Воробкевича // Доба. – 2000. – 3 листоп. (Ч.45). – С.6.

* * *

АБРАМОВИЧ С. Про поезію Миколи Бучка // Буковин. віче. – 2000. – 20 верес. (№72). – С.3.

БУЧКО М. ”Оберіг” був принципово новим // Буковин. віче. – 1999. – 21 серп. (№62). – С.2.

ДМИТРЕНКО Л. Подивитися місту своєму у вічі… // Буковин. віче. – 1998. – 18 лип. (№59). – С.6; Чернівці. – 1998. – 17лип. (№29). – С.11.

КИТАЙГОРОДСЬКА В. Письменник серед нас // Буковин. віче. – 2000. – 20 верес. (№72). – С.3.

КОЖЕЛЯНКО В. Майстер іконної графіки // Доба. – 1998. – 23 жовт. (Ч.5). – С.12.

ЛАЗАРУК М. Траєкторія творчого пошуку // Мол. буковинець. – 1986. – 30 верес.

* * *

БУЧКО МИКОЛА ІВАНОВИЧ (поет) // Літературна Буковиніана: Бібліогр. покажч. – Чернівці, 1994. – С. 37-39.

19 СЕРПНЯ – 50 років від дня народження українського поета М.І.Бучка (1948) // Пам’ятаймо! (Знаменні та пам’ятні дати Буковини в 1998 р.): Бібліогр. покажч.-Чернівці, 1997.-С.28-29.

ВОЛОДИМИР МИХАЙЛОВСЬКИЙ

Володимир Іларіонович Михайловський народився 13 лютого 1939 року у с. Кадубівці Заставнівського району Чернівецької області.

Закінчив філологічний факультет Чернівецького державного університету ім. Ю.Федьковича (1969). Основні місця роботи до сьогоднішньої посади: електрик цукрокомбінату "Хрещатик" Заставнівського району Чернівецької області; кореспондент Заставнівської районної газети "Прапор перемоги"; завідуючий відділом чернівецької обласної молодіжної газети "Молодий буковинець"; власний кореспондент, завідуючий відділом газети "Радянська Буковина"; з 1991 року – головний редактор газети "Буковина".

Член НСЖУ з 1972 р. Заслужений журналіст України. Член Національної Спілки письменників України. Дипломант Міжнародного журналістського конкурсу (1982). Лауреат обласної літературної премії ім. Івана Бажанського (лютий, 2001 р.) – за особистий внесок у розвиток української літератури, вивчення і пропаганду творчості письменника, учителя і першого фотоаматора на Буковині Івана Бажанського.

Літературно–мистецьку премію ім. С.Воробкевича В.І.Михайловському присуджено за особистий внесок у розвиток української культури та мистецтва.

Література

МИХАЙЛОВСЬКИЙ В. Заставна. – Ужгород: Карпати, 1983. – 94с.

МИХАЙЛОВСЬКИЙ В. … І перемогли смерть. – Ужгород: Карпати, 1974. – 200с.

МИХАЙЛОВСЬКИЙ В.І. Крутизна. – Чернівці: Буковина, 1998. – 144с.

МИХАЙЛОВСЬКИЙ В. Мертвих назад не носять: [Роман] //Голос краю. – 2000. – поч. 5 трав. (№19). – С.4. – кін. 29 верес. (№40). – С.4.

МИХАЙЛОВСЬКИЙ В. Останній позивний комісара. – Ужгород: Карпати, 1985. – 151с.

МИХАЙЛОВСЬКИЙ В.Син Уралу і Карпат: Нарис. – Ужгород: Карпати, 1975. – 79с.

МИХАЙЛОВСЬКИЙ В. Хліб – наша доля. – Ужгород, Карпати, 1975. – 155с.

* * *

ДЯЧКОВ В. Долання крутизни // Буковин. журн. – 1999. – Ч.1 – 2. – С.203 – 204.

МИХАЙЛОВСЬКИЙ ВОЛОДИМИР ІЛАРІОНОВИЧ // Редактор. – 2000. – К., 2000. – С.256 – 257.

РЕДАКТОР "Буковини " – лауреат // Буковина. –2000. – 25 жовт.

ВАСИЛЬ ФОЛЬВАРОЧНИЙ

Василь Іванович Фольварочний народився 30 січня 1941 р. в селі Наладівці Лановецького району Тернопільської області. Закінчив історичний факультет Львівського держуніверситету ім. І.Франка.

Працював учителем, журналістом, відповідальним секретарем Чернівецької обласної організації Спілки письменників України. З 1990–го по 2000 рік – в обласній держадміністрації.

Перші літературні твори написав під час навчання в Чернівецькому університеті. В 1966 р. дебютував поетичною збіркою "Тривога". В колективних виданнях і в періодиці з'являються численні добірки поезій, виходять збірки поезій, документальні книжки:

“Сонце в зернині” (1972), “Під зорями братерства” (1975), “Цілюща вода” (1976), “Земля Жижиянових правнуків” (1980) .

Найбільше визнання випало на долю драматургічної творчості письменника. В його творчому доробку 16 п’єс : “Друге цвітіння” (1969), “Жива вода “ (1974), “Травнева музика” (1979), “Дитячі забави” (1988) , “Пересолений мед “ (2000), “ Спокуса “(2000) та ін.

Член Спілки письменників України з 1969 року. Заслужений діяч мистецтва.

За особистий внесок у розвиток української культури і мистецтва премію ім. С.Воробкевича присуджено В.І.Фольварочному.

Література

ФОЛЬВАРОЧНИЙ В.Пересолений мед : Комедії. – Чернівці: Зелена Буковина, 2000. – 360 с.

ФОЛЬВАРОЧНИЙ В. Спокуса: Драми. – Чернівці : Зелена Буковина: 2000. –272 с.

* * *

ВАСИЛЬ ФОЛЬВАРОЧНИЙ: [поет, прозаїк, драматург] // Письменники України: Довідник. – Дніпропетровськ, 1996. – С. 312.

МЕЛЬНИЧУК Б. Фольварочний Василь // Письменники Буковини другої половини ХХ століття: Хрестоматія. ч.2. / Упоряд. Б.І.Мельничук, М.І.Юрійчук. – Чернівці, 1998. – С.156-159.

[Про В.Фольварочного] // Буковин. віче. – 1996. – 18трав].

* * *

ФОЛЬВАРОЧНИЙ ВАСИЛЬ ІВАНОВИЧ (поет , прозаїк , драматург) // Літературна Буковиніана: Бібліогр.покажч. – Чернівці, 1994. – С.116-118.

30 СІЧНЯ – 60 років з дня народження поета, прозаїка, драматурга, публіциста Василя Фольварочного (1941) // Пам”ятаймо ! (Знаменні та пам’ятні дати Буковини в 2001 році): Бібліогр. покажч. – Чернівці, 2000. – С.11-12.

ІМЕННИЙ ПОКАЖЧИК

Бучко М.І. **С.**
Вознюк В.А.
Гарас Г.О.
Городенський В.Г.
Добрянський А.М.
Ельгісер Й.М.
Заяць Я.М.
Івасюк М.Г.
Кисилиця О.О.
Колодій В.Д.
Колотило К.І.
Костриж В.С.
Криворучко О.І.
Кушніренко А.М.
Литвинчук А.Г.
Матвієвич І.Г.
Мельничук Б.І.
Міський І.М.
Михайлюк В.П.
Михайловський В.І.
Новицький М.В.
Очосальський М.В.
Піддубний А.В.
Пиндик В.М.
Полатайко Я.М.
Солтис Я.А.
Тарасюк Г.Т.
Фольварочний В.І.
Цісельський Е.В.
Шевчук В.Ф.
Яківчук А.Ф.

ЗМІСТ

С.

У затінку Буковинського Жайворонка
Розпорядження представника Президента України

ПРЕМІЯ 1993 РОКУ

Михайло Івасюк
Анатолій Литвинчук
Андрій Кушніренко

ПРЕМІЯ 1994 РОКУ

Орест Криворучко
Ілля Міський
Марк Очосальський
Авксентій Яківчук

ПРЕМІЯ 1995 РОКУ

Георгій Гарас
Анатолій Добрянський
Ксенія Колотило
Іван Матвієвич
Василь Михайлюк
Микола Новицький

ПРЕМІЯ 1996 РОКУ

Одарка Киселиця
Віктор Костриж
Едуард Цісельський

ПРЕМІЯ 1997 РОКУ

Володимир Вознюк
Василь Городенський
Ярослав Заяць

ПРЕМІЯ 1998 РОКУ

Йосип Ельгісер
Богдан Мельничук
Василь Пиндик
Галина Тарасюк
Василь Шевчук

ПРЕМІЯ 1999 РОКУ

Віталій Колодій
Андрій Піддубний
Ярема Полатайко
Ярослав Солтис

ПРЕМІЯ 2000 РОКУ

Микола Бучко
Володимир Михайловський
Василь Фольварочний
Іменний покажчик